

NATO versus Rusko: Co se stane dál?

 infokurýr.cz/n/2022/06/22/nato-versus-rusko-co-se-stane-dal

kurýr

22. června 2022

Tři měsíce po začátku ruské speciální operace na Ukrajině pokračuje bitva Západu (12% světa) proti „zbytku“ světa (88%). Přesto narativ událostí zůstává kupodivu stejný.

Výkonný předseda Světového ekonomického fóra (WEF) Klaus Schwab během nedávného setkání v Davosu se zářivými poctami představil ukrajinského komika a prezidenta Volodymyra Zelenského v rámci jeho světového turné žebrání o zbraně.

Herr Schwab zdůraznil, že herce, který se vydává za prezidenta bránícího neonacistů, podporuje „celá Evropa a mezinárodní řád“.

Myslel tím samozřejmě každého kromě 88% planety, kteří se hlásí k vládě zákona – falešnou konstrukci, kterou Západ nazývá „světový řád založený na pravidlech“ (pozn. namísto mezinárodního práva).

V reálném světě Rusko pomalu, ale jistě, přepisuje Umění hybridní války.

Přesto, v rámci karnevalu psychologických operací NATO, agresivní kognitivní infiltrace a ohromující mediální pošetilosti, se slaví nový balík americké „pomoci“ Ukrajině v hodnotě 40 miliard dolarů, který je prý schopen změnit vývoj války.

Tento narativ, který má změnit vývoj událostí, pochází od těch samých lidí, kteří rozflákali biliony dolarů, aby si podmanili Irák a Afghánistán. A viděli jsme, jak to dopadlo.

Kdo bude ve skutečnosti profitovat z miliard „pomoci“ pro Ukrajinu

Ukrajina je svatý grál mezinárodní korupce. Těchto 40 miliard může změnit hru jen pro dvě skupiny lidí:

- první je americký vojensko-průmyslový komplex
- druhou je skupina ukrajinských oligarchů a nevládních organizací, které ovládnou černý trh se zbraněmi a humanitární pomocí a poté přeperou zisky na Kajmanských ostrovech.

Rychlý rozpis ukazuje, že ze 40 miliard dolarů půjde:

- 8,7 miliardy dolarů na doplnění zásob zbraní USA (tedy vůbec nepůjdou na Ukrajinu)
- 3,9 miliardy dolarů pro USEUCOM („úřad“, který diktuje Kyjevu vojenskou taktiku)
- 5 miliard dolarů na nejasný, nespecifikovaný „globální potravinový dodavatelský řetězec“
- 6 miliard dolarů na skutečné zbraně a „výcvik“ pro Ukrajinu
- 9 miliard dolarů v „ekonomické pomoci“ (která zmizí ve vybraných kapsách)
- 0,9 miliardy dolarů pro uprchlíky

Americké ratingové agentury snížily hodnocení Kyjeva na úroveň smetišti subjektů, které nesplácet půjčky, takže velké americké investiční fondy se zbavují ukrajinských aktiv. To ponechává Evropskou unii (EU) a její členské státy pro Ukrajinu jako jedinou možnost financování.

Jen málo z těchto zemí, kromě rusofobních subjektů jako Polsko, dokáže vlastním obyvatelům ospravedlnit posílání obrovských částek přímé pomoci selhávajícímu státu. Bude tedy na bruselské mašinérii EU, aby dělala jen tolik, aby udržela Ukrajinu v ekonomické oblasti nad vodou – nezávisle na pomoci všech členských států a institucí.

Tyto „půjčky“ EU – většinou ve formě zásilek zbraní – mohou být stále placeny vývozy pšenice z Ukrajiny.

To se už v malém rozsahu také děje přes přístav Konstanca v Rumunsku, kam ukrajinská pšenice přijíždí na člunech po Dunaji a denně se nakládá do desítek nákladních lodí. Nebo přes konvoje kamionů valících se v rámci programu výměny zbraní za pšenici.

Ukrajinská pšenice však bude nadále živit bohatý Západ, ne chudé Ukrajince.

Navíc očekávejte, že NATO toto léto přijde s další monstrózní psychologickou operací na obranu svého božského (ne zákonného) práva vstoupit do Černého moře s válečnými loděmi, které budou doprovázet ukrajinská plavidla přepravující pšenici.

Média podporující NATO roztočí propagandu o tom, jak Západ „zachraňuje“ svět před globální potravinovou krizí – která je ve skutečnosti přímo způsobena hysterickými balíčky západních sankcí.

Polsko plánuje „měkkou anexi“

NATO skutečně masivně zvyšuje svou „podporu“ Ukrajině přes západní hranici s Polskem. To je v souladu se dvěma hlavními cíli Washingtonu:

- za první, „dlouhá válka“ ve stylu povstání, stejně jako Afghánistán v 80. letech, kde džihádisty nahradí žoldnéři a neonacisté
- za druhé, sankce mají sloužit k „oslabení“ Ruska, vojensky i ekonomicky

Ostatní cíle zůstávají nezměněny, ale jsou podřízeny dvěma nejvyšším:

1. ujistit se, že demokraté budou znovuzvoleni v polovině volebního období (to se nestane)
2. dát vydělat průmyslově-vojenskému komplexu penězi, které se recyklují jako úplatky (už se to děje) a všemi prostředky udržet hegemonii amerického dolaru (což je velmi složité, jelikož multipolární svět se právě dává dohromady).

Klíčovým cílem, kterého lze dosáhnout s úžasnou lehkostí, je zničení německého a následně i evropského hospodářství, přičemž velké množství přežívajících společností bude nakonec prodáno americkým zájmům.

Vezměme si například člena představenstva BMW Milana Nedeljkoviče, který pro agenturu Reuters řekl, že „naš průmysl představuje asi 37 procent spotřeby zemního plynu v Německu, které se bez dodávek ruského plynu potopí“.

Plánem Washingtonu je udržet novou „dlouhou válku“ na nepříliš zářivé úrovni – představte si Sýrii během 2010. let – poháněnou hordami žoldáků a přitom vyprovokovávat pravidelné eskalace NATO realizované od Polska a pobaltských trpaslíků až po Německo.

Minulý týden politováníhodný eurokrat, který se vydává za vysokého představitele EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Josep Borrell, prozradil tento plán, když upozorňoval na blížící se zasedání Rady EU pro zahraniční věci.

Borrell přiznal, že „konflikt bude dlouhý“ a „priorita členských států EU na Ukrajině spočívá v dodávkách těžkých zbraní“.

Pak se polský prezident Andrzej Duda setkal se Zelenským v Kyjevě. Množství dohod, které tito dva podepsali, naznačuje, že Varšava má v úmyslu bohatě profitovat z války, aby posílila svůj politicko-vojenský, ekonomický a kulturní vliv na západní Ukrajině.

Polští občané budou moci být voleni do ukrajinských vládních orgánů a dokonce se budou snažit stát se ústavními soudci.

V praxi to znamená, že Kyjev přesouvá řízení ukrajinského selhávajícího státu na Polsko. Varšava ani nebude muset posílat vojáky. Nazvěme to „měkká anexé“.

Ruský parní válec v pohybu

Současnou situaci na bojišti si můžete prohlédnout na této mapě .

Zachycená komunikace ukrajinského velení odhaluje jejich cíl postavit vícevrstvou obranu od Poltavy přes Dněpropetrovsk, Záporoží, Krivoj Rog až po Nikolajev – což je shodou okolností štít pro již opevněnou Oděsu.

Nic z toho však nezaručuje úspěch proti probíhajícímu ruskému náporu.

Vždy je důležité mít na paměti, že „operace Z“ začala 24. února 2022 s přibližně 150 000 ruskými vojáky – a rozhodně ne s elitními silami. Přesto osvobodili Mariupol a zničili elitní neonacistický prapor Azov během pouhých padesáti dnů, čímž vyčistili město se 400 000 obyvateli s minimálními ztrátami.

Výsledkem vedení skutečné války na zemi – ne těch nerozlišujících amerických bombardování ze vzduchu – v obrovské krajině proti velké armádě, která čelila několika technickým, finančním a logistickým výzvám, je, že Rusům se podařilo osvobodit i Cherson, Záporoží a prakticky celou oblast „dvojčat“ , tedy lidových republik Doněcka a Luhanska.

Velitel ruských pozemních sil, generál Alexander Dvornikov, zesílil raketové, dělostřelecké a letecké útoky až 5-násobně v porovnání s první fází „operace Z“, zatímco Ukrajinci mají celkově málo nebo velmi málo paliva, munice pro dělostřelectvo, zkušené specialisty, drony a radarů.

Západní „gaučovní generálové od televize“ prostě nedokážou pochopit, že podle ruského pohledu na tuto válku – kterou vojenský expert Andrej Martanov definuje jako „spojená vojenská a policejní operace“ – jsou dva hlavní cíle: 1) zničení všech vojenských prostředků nepřítele, 2) při zachování života vlastních vojáků.

Takže zatímco ztráta tanků není pro Moskvu velký problém, ztráty na životech ano. A z toho vyplývá to masivní ruské bombardování – každý vojenský cíl musí být definitivně zničen. Přesné údery jsou rozhodující.

Mezi ruskými vojenskými experty probíhá bouřlivá diskuse o tom, proč ministerstvo obrany neusiluje o rychlé strategické vítězství.

Prakticky ano, Ukrajinu mohli v krátké době přeměnit na trosky – v americkém stylu. To se ovšem nestane. Rusové raději postupují pomalu, ale jistě, po vzoru parního válce. Postupují až poté, co průzkumníci plně prozkoumají terén. Nakonec, vždyť miny jsou téměř všude.

Celkový vzor je nezaměnitelný bez ohledu na to, jak to NATO interpretuje. Ukrajinské ztráty rostou exponenciálně – každý den je zabito nebo zraněno až 1 500 ukrajinských vojáků. Pokud se dnes v několika kotlích Donbasu nachází 50 tisíc Ukrajinců, do konce června budou pryč.

Jen v Mariupolu a jeho okolí musela Ukrajina ztratit až 20 000 vojáků. To je masivní vojenská porážka, která do značné míry překonala Debalcevo v roce 2015 a dříve Ilovajsk v roce 2014.

Ztráty u Izjumu mohou být ještě vyšší než v Mariupolu. A teď přicházejí prohry v rohu Severodoněcka. Přitom zde mluvíme o nejlepších ukrajinských silách.

Nezáleží ani na tom, že jen 70% západních zbraní poslaných Západem na Ukrajinu se někdy dostane na bojiště. Největším problémem je, že nejlepší ukrajinští vojáci odcházejí...odcházejí...odcházejí a nebudou nahrazeni.

Azovští neonacisté, 24. brigáda, 36. brigáda, různé brigády Vzdušných útoků – všechny utrpěly ztráty více než 60% nebo byly zcela zdemolovány.

Klíčovou otázkou, jak zdůraznilo několik ruských vojenských expertů, tedy není, kdy se Kyjev dostane do bodu, odkud není návratu. Klíčovou otázkou je, kolik vojáků je Moskva připravena ztratit, aby se dostala do tohoto bodu.

Celá ukrajinská obrana je založena na dělostřelectví. Takže klíčové bitvy před námi budou zahrnovat dělostřelectvo na velké vzdálenosti. Tady však nastanou problémy, protože USA se chystají dodat Ukrajině systémy M270 MLRS s přesně naváděnou municí, schopnou zasáhnout cíle na vzdálenost až 70 kilometrů nebo více.

Rusko má ale protizbraň – malý operačně-taktický komplex Hermes, využívající vysoce přesnou municí, možnost laserového navádění a dosah více než 100 kilometrů. A mohou fungovat ve spojení s již sériově vyráběnými systémy protivzdušné obrany Pantsir.

Potápějící se loď

Ukrajina v rámci svých současných hranic je již minulostí. Georgij Muradov, stálý představitel Krymu u prezidenta Ruska a místopředseda krymské vlády, je neoblomný:

„Myslím si, že Ukrajina v podobě, v jaké byla, už nezbude. Toto je už bývalá Ukrajina.“

Jak potvrdil Muradov, Azovské moře se stalo „morem společného využití“ Ruskem a Doněckou lidovou republikou (DLR).

Mariupol bude obnoven. Rusko má v tomto byznysu bohaté zkušenosti s Groznym i na Krymu. Pozemní koridor Rusko-Krym je již vytvořen. Čtyři nemocnice z pěti v Mariupolu jsou již opět otevřeny, veřejná doprava je zpět, jakož i tři čerpací stanice.

Blížící se ztráta Severodoněcka a Lysičanska vážně zazvoní na poplach ve Washingtonu a Bruselu, protože to bude znamenat začátek konce současného režimu v Kyjevě. A to ze všech praktických důvodů.

Kromě vší té vznešené rétoriky ve stylu „západ stojí s vámi“, to znamená, že důležití hráči nebudou zrovna motivováni, aby sázeli na potápějící se loď.

Pokud jde o sankce, Moskva přesně ví, co může očekávat. Jak uvedl ministr pro hospodářský rozvoj Maxim Rešetnikov:

„Rusko vychází z toho, že sankce proti němu jsou poměrně dlouhodobým trendem, a také ze skutečnosti, že směřování k Asii, urychlení reorientace na východní trhy, na asijské trhy, je pro Rusko strategickým směrem.

Vynaložíme maximální úsilí, abychom se integrovali do dodavatelských a výrobních řetězců právě spolu s asijskými zeměmi, spolu s arabskými zeměmi, spolu s Jižní Amerikou.“

Ve snaze „zastrašit Rusko“ by bylo pro západní hráče rozumné poslouchat nadzvukový zvuk 50 nejmodernějších raket Sarmat připravených k boji už tento podzim, jak vysvětlil šéf Roskosmosu Dmitrij Rogozin.

Nedávná setkání v Davosu ukázala další sbližování zemí, které se formuje v celosvětovém boji mezi unipolárností a multipolárností.

Rusko, dvojčata Donbasu (Luhanská a Doněcká lidová republika), Čečensko a spojenci, jako je Bělorusko, nyní stojí proti „vůdcům Davosu“ – jinými slovy, spojené západní elitě s několika výjimkami, jako je maďarský premiér Viktor Orbán.

Závěr

Zelenskyj bude v pořádku. Je chráněn britskými a americkými speciálními jednotkami. Rodina údajně žije v haciendu za 8 milionů dolarů v Izraeli. Také vlastní vilu za 34 milionů dolarů v Miami Beach a další v Toskánsku.

Průměrné Ukrajince lhal, okrádal av mnoha případech i zavraždil kyjevský gang, kterému předsedá – oligarchové, fanatici bezpečnostních služeb (SBU) a neonacisté.

A ti Ukrajinci, kteří zůstanou v rodné zemi (10 milionů již uprchlo), se budou nadále považovat za pořadatelné.

Mezitím ruský prezident Vladimir „nový Hitler“ Putin absolutně nespěchá s ukončením tohoto rozsáhlého dramatu, které ničí a rozkládá již tak chátrající Západ až do jeho jádra. Proč by měl? Od roku 2007 vyzkoušel všechno, aby se se Západem dohodl.

Putin byl však zcela odmítnut. Takže teď je čas sednout si, relaxovat a sledovat úpadek Západu.

Autor: Pepe Escobar, Zdroj: unz.com

Sdílet:

Continue Reading

[Previous Scholz ostře zareagoval na kritiku ze strany Ukrajiny.](#)

